

LÀM SAO ĐỂ NÂNG CAO KHẢ NĂNG GIẢNG DẠY TOÀN DIỆN CỦA GIÁO VIÊN

Chủ giảng: Cô giáo Dương Thục Phân

Thời gian: Tháng 1 năm 2013

Địa điểm: Thông Châu Bắc Kinh

Tập 10

Cho nên khi chúng ta đang làm rất nhiều việc thì phải nói với học sinh, khi chúng ta muốn thỉnh giáo người khác hoặc nói chuyện điện thoại trước hết đều phải hỏi: “*Bây giờ bạn có bận không?*”, đây là điều rất then chốt, gọi điện thoại người ta nhắc máy lên đừng ào ào nói đủ thứ chuyện, nhất định phải hỏi: “*Xin hỏi thầy Giảng bây giờ tôi nói chuyện với thầy được không, thầy có rảnh không?*”, “*Thầy Trần, bây giờ thầy có tiện không?*”, nhất định phải hỏi trước, đừng cảm máy lên liền nói một lèo, tại sao? Vì người ta vừa nghe điện thoại có thể họ còn đang bận chuyện khác, tư duy còn chưa kịp chuyển qua chuyện này, bạn đã nói cho một lèo, nói một lèo xong bạn lại tưởng là mình đã truyền đạt thông tin xong rồi, người khác thì đoạn đầu chưa nghe kịp đã phải nghe đoạn sau, đoạn đầu nói: “*không được như vậy*”, họ không nghe thấy chữ “*không*”, chỉ nghe thấy “*được*” vậy là xong luôn, “*không*” và “*được*” khác biệt quá lớn. Cho nên nếu như quan hệ giao tiếp của chúng ta không tốt thì chúng ta phải bình tâm lại quan sát cho kỹ lưỡng nét mặt của mình có tốt không, vì có người bẩm sinh đã có nét mặt giống như người ta nợ tiền họ vậy, chúng ta thấy có những người như vậy, có người khi nói chuyện rõ ràng là không có ý gì xấu nhưng lại khiến người khác cảm thấy như đang dạy đời họ, đó là tập khí, chúng ta phải hiểu rõ bản thân mình có những khuyết điểm này không? Vậy những khuyết điểm này phải làm sao? Nhìn vào gương nói 1 tiếng đồng hồ, nhìn vào gương mà nói 1 tiếng đồng hồ, đừng uống nước, cứ nói mãi như vậy, nói về một chủ đề nào đó, đến giai đoạn nào bạn thấy khó nhìn nhất thì dùng điện thoại chụp hình lại, lần sau đừng xuất hiện nét mặt đó nữa, có thể làm được, bây giờ có điện thoại thì rất thuận tiện, bạn có thể chụp lại, khi nào bạn thấy mình đẹp nhất thì cũng phải học theo. Trong lớp học, nếu học sinh rất ồn ào, tương mạo mà bạn nhìn vào cũng thấy sợ hãi thì lúc đó bạn cũng có thể biểu diễn nét mặt này, bạn chụp hình lại, học theo đó, làm sao để kiểm soát được bầu không khí đó, đây là điều rất quan trọng. Cho nên chúng ta đối mặt với nút thắt của mình có những nhược điểm nào rất lớn thì chúng ta phải tìm cách để đột phá chúng, bởi vì cuộc đời này không thể đến đây một cách oan uổng, điều này rất quan trọng, bởi vì như lứa tuổi chúng tôi bây giờ, hàng năm tất cả bạn bè người thân xung quanh đều đã có một hai người ra đi, cho nên càng cảm

nhận được rằng cuộc đời vô thường. Chúng ta xem tin tức hàng ngày cũng sẽ thấy có rất nhiều người ra khỏi nhà rồi có thể cả đời này cũng không quay lại được nữa, bởi vì sanh mạng của họ vì tai nạn bất ngờ mà phải nói tạm biệt cuộc đời. Cho nên trong cuộc sống chúng ta lúc nào cũng phải nghĩ rằng cuộc sống hàng ngày sẽ luôn là một sự khởi đầu mới, nhất định không được uổng phí, điều này rất quan trọng. Sự lý giải của chúng ta đối với cuộc đời, đối với thân thể mà cha mẹ dành cho chúng ta, chúng ta làm sao để sử dụng cho tốt thân thể mà cha mẹ dành cho, làm sao để nghe theo lời giáo huấn của cha mẹ, cả đời cha mẹ dạy dỗ đều phải kính vâng, cả đời phải ghi nhớ lời dạy ân cần và kì vọng của cha mẹ, đây là hiếu đạo của người làm con chúng ta, chúng ta phải nghĩ đến kì vọng của cha mẹ đối với mình, mình phải cố gắng mà làm, mình phải cố gắng canh tròng, cố gắng không phải chỉ nói trên miệng mà nhất định phải làm cho được, điều này mọi người nhất định phải hiểu. Đây là điểm thứ mấy rồi, khích lệ mọi người, khích lệ học sinh lập chí, trước hết giáo viên phải lập chí trước, bản thân các bạn có kinh nghiệm lập chí như vậy thì mới có khả năng đứng trước mặt học sinh khuyến khích các em lập chí, các em mới có sức mạnh, nếu không sức mạnh này sẽ rất yếu ớt.

Chúng ta xem tiếp, điểm thứ 11, chúng ta phải biết hóa giải khó khăn của học sinh. Trong giờ học giáo viên phải biết quan sát sự thay đổi tướng mạo và diện mạo tinh thần của học sinh. Trong giờ học, giáo viên nhìn xuống quan sát trạng thái học tập của học sinh, nếu học sinh lần nào lên lớp cũng nằm dài ra ngủ thì giáo viên phải rất nhạy bén, tối hôm qua em ấy đã làm gì? Có phải chơi game không? Có phải đang yêu đương không? Thương thầm người khác cũng rất hao tổn sinh lực, thương thầm, hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, điều này rất phiền phức. Cho nên chúng ta phải chủ động phát hiện các vấn đề trong nội tâm học sinh, tranh thủ tùy bệnh cho thuốc, hóa giải mâu thuẫn trong tâm, giúp đỡ các em học tập bình thường, đồng thời có thể vui vẻ trưởng thành.

Điều chúng ta quan tâm đến các em là, ví dụ các em học sinh cấp 2 trở lên, yêu sớm, chán học, gia đình cha mẹ ly hôn, khó hòa đồng với các bạn, học tập gặp chướng ngại... Những điều này đều là những vấn đề rất quan trọng mà giáo viên phải quan tâm đến học sinh, cho nên những vấn đề này chúng tôi hy vọng giáo viên có thể khéo léo sử dụng thời gian lên lớp để quan sát các em học sinh, phía trước điểm thứ 7 chúng ta đã nói về khả năng quan sát người khác rồi phải không? Giảng rồi. Vậy thì khả năng quan sát người khác trong giờ học chúng ta có thể dùng để quan sát học sinh, quan sát tỉ mỉ để giúp đỡ các em. Vì thế giúp các em hóa giải khó khăn là một việc rất quan trọng mà giáo viên chủ nhiệm nên làm. Nếu là giáo viên bộ môn, sau khi bạn phối hợp với

giáo viên chủ nhiệm thì chúng ta cũng phải tôn trọng giáo viên chủ nhiệm. Sau khi phối hợp xong, nếu mình và học sinh này có duyên khá tốt thì mình có thể phát huy khả năng của một giáo viên để giúp đỡ em, nhưng nhớ là nhất định phải thông qua giáo viên chủ nhiệm, tôn trọng giáo viên chủ nhiệm, đây là trình tự khi xử sự, chúng ta nhất định phải chú ý.

Tham khảo thực tiễn, về việc yêu sớm thì chúng ta nên hóa giải ra sao? Chúng ta nghĩ lại xem trước đây thời mình còn đi học thì có xảy ra chuyện yêu sớm không? Có không? Bất luận đối phương có biết hay không, trong thời học sinh đó có bao giờ bạn thương thầm một bạn nam hay một bạn nữ nào không? Có không? Có, được, nếu có thì chúng ta sẽ khẳng định đây là một hiện tượng gì? Một hiện tượng bình thường. Vậy đã là hiện tượng bình thường thì chúng ta phải dùng phương pháp bình thường để giúp học sinh hóa giải, vì đó không phải chuyện gì bất bình thường, sinh lý con người đến thời kì thanh xuân sẽ sanh ra sức hấp dẫn hoặc sanh ra tâm ái mộ đối với người khác giới, chúng ta thấy đó cũng chỉ là một quá trình bình thường, nhưng chúng ta làm sao để hóa giải? Ví dụ muốn hóa giải thì chúng ta phải nói với học sinh, đừng nên tin tưởng quá sớm tầm nhìn của mình, tầm nhìn bây giờ của em là tầm nhìn của tuổi 17, tầm nhìn của tuổi 17 yêu thích một người nào đó thì có chính xác không? Xin hỏi có chính xác không? Không chính xác. Tầm nhìn yêu thích của tuổi 20 so với tầm nhìn của tuổi 25 có giống nhau không? Không giống nhau. Tầm nhìn của tuổi 30 có giống nhau không? Đảm bảo sẽ không giống nhau. Cho nên chúng ta yêu thích một người quá sớm và bản thân mình lại rơi vào đó thì sẽ không tốt đối với chính mình, vì nó sẽ đem đến những ảnh hưởng phiến diện, năng lượng bị tiêu hao, học hành bị sa sút, đó gọi là lãng phí sanh mạng. Cho nên chúng ta phải thường xuyên nhắc nhở học sinh phải học bù lại cả góc lẫn lồi, nếu có yêu sớm thì các em sẽ mau chóng kết thúc, các em phải hiểu rõ bây giờ mà yêu đương là không ổn, các em có thể tán thưởng, nhưng là một giáo viên thì chúng ta phải làm sao để hướng dẫn học sinh tán thưởng đúng đắn một cô gái đẹp, một chàng trai đẹp, chúng ta có thể thử một chút, đừng cho rằng những chuyện này phải tránh né đi, khiến các em không có cơ hội mở rộng tầm mắt. Ví dụ bây giờ chúng ta là học sinh nữ, đang tán thưởng một học sinh nam, thứ nhất chúng ta phải xem bạn nam này từ hình tượng bề ngoài có đứng đắn không, thứ nhất là ăn mặc có chỉnh tề không? Thứ hai tóc tai có cắt gọn gàng không? Cắt gọn gàng có nghĩa là nhìn rất sáng sủa, mặt mũi rất sáng sủa. Thứ ba là học có giỏi không? Là một giáo viên bạn có thể nói với học sinh: *“Nếu em quý mến bạn nào đó thì cô có thể giúp em dò hỏi, các em quý mến bạn nào thì cô có thể giúp các em đánh giá bạn đó, ví dụ bạn nam này ở kí túc xá buổi sáng ngủ dậy không xếp mền thì gạch chéo, đừng nghĩ đến bạn ấy nữa,*

không tốt, không đạt yêu cầu. Lại nữa, ví dụ bạn này có đọc thuộc Đệ tử quy được không, học nhiều rồi nhưng vẫn không thuộc, gạch chéo, không được”.

Là giáo viên thì chúng ta phải giúp học sinh học cách đánh giá, nếu bạn này không lễ độ, học không tốt, thành tích bình thường, không lễ độ với người khác thì chúng ta đừng nên có cảm tình với những bạn đó, nếu không thì tầm nhìn của chúng ta quá kém. Cho nên chúng ta phải nói với học sinh tầm nhìn của chúng ta phải có một tiêu chuẩn cao thì chúng ta sẽ không để học sinh sanh tâm ái mộ quá sớm đối với bạn khác giới, bởi vì những bạn này đều không đáng để yêu, các em còn yêu làm gì? Chẳng phải sẽ tiêu hao năng lượng và thời gian của chúng ta sao? Cho nên chúng ta phải nói cho học sinh biết những đạo lý này, người kém cõi như vậy mà các em còn thích thì các em có trình độ quá kém, có phải như vậy không? Nếu chúng ta làm giáo viên bây giờ chúng ta vẫn chưa kết hôn, chúng ta nhìn thấy một người chỉ cần họ là nữ là được rồi! Sai rồi, chúng ta không thể không có trình độ đánh giá như vậy, cho dù chúng ta đã quá 30 tuổi, đã bật đèn đỏ hôn nhân, không sao hết, đèn đỏ vẫn còn chớp nháy được, đèn đỏ vẫn có thể khiến chúng ta đi hết cuộc đời này một cách thuận lợi, cho nên đối với hôn nhân, đối với tình cảm, trước hết chúng ta phải có một nhận thức nhất định mới được. Cho nên chúng ta nói với học sinh, thay vì bây giờ yêu đương chi bằng sau này hãy yêu đương, phải đặt nền tảng học tập cho tốt trước thì mới có người yêu tốt đẹp xuất hiện, bởi vì đức phải xứng với vị, khi đức hạnh của mình rất tốt thì sau này nhận thức của mình, những người xuất hiện xung quanh mình cũng sẽ rất tốt, đức hạnh phải xứng với địa vị, điều này rất quan trọng. Cho nên giáo viên phải giảng giải đạo lý cho rõ ràng. Vì vậy giáo viên đối với tình yêu trước hết phải tìm hiểu cho đầy đủ, trước tiên chúng ta phải có khả năng hóa giải tình trạng yêu sớm bất bình thường của học sinh, tất cả ngôn hành cử chỉ của giáo viên đều rất quan trọng, đứng trên bục giảng các bạn không được thể hiện sự tình tứ, ánh mắt của bạn không được vậy, nhất là những bạn nam trẻ, những giáo viên nam trẻ, ánh mắt của các bạn phải ngay thẳng, đối với tất cả các học sinh của chúng ta phải dùng ánh mắt ngay thẳng, không được dùng ánh mắt tà lệch, không thể khiến học sinh cảm thấy hình như thầy đang xẹt điện với mình, thầy đối với mình rất tốt, không được, giáo viên phải nhạy bén, không thể khiến học sinh nảy sinh tình cảm ái mộ đối với mình, đó là loạn luân, luân của người giáo viên rất quan trọng, giáo viên phải làm tốt sự “*học vi nhân sư, ngôn vi thế tắc, hành vi thế phạm*”(sở học phải làm thầy người, lời nói phải làm chuẩn mực cho đời, việc làm phải làm mô phạm cho đời), đây là nhận thức mà một giáo viên nên có, rất quan trọng. Cho nên chúng ta làm học sinh cũng không thể tùy tiện khởi tâm ái mộ đối với giáo viên, chỉ được có tâm kính trọng, kính sợ giáo viên thì chúng ta mới học tốt được, bởi vì

trong “Luận ngữ” có một câu nói là “*Học tắc bất cố*” (sự học sẽ không vững vàng). Tại sao “*Học tắc bất cố*” (sự học sẽ không vững vàng)? Bởi vì các bạn vô lễ, phải không? Trong “Luận ngữ” có câu nói này không? Cho nên trong cuộc đời nếu chúng ta không có cái lễ này, không tôn trọng cái lễ thì chúng ta không cách nào học tốt được, lễ giữa giáo viên và học sinh là rất quan trọng, rất quan trọng, không giữ được cái lễ này là không đúng. Vậy chúng ta đối với tình yêu, đối với phiền não sanh ra trong nội tại con người, ở đây chúng ta nêu ra một đoạn văn cổ nhân đã nói, khi trong tâm một người sanh khởi tình ái, kết quả là trong tâm có tình ái thì liền muốn theo đuổi, sau khi muốn theo đuổi thì họ bắt đầu tham, muốn theo đuổi thì trong tâm họ sẽ nghĩ ra rất nhiều cách, trong tâm họ sẽ nghĩ cái này nghĩ cái kia, tham niệm đã khởi lên rồi. Họ sẽ tham cái gì? Mặc đồ cho đẹp, phải không? Chúng ta xem các bạn nữ, trong tâm sanh khởi sự ái mộ đối với bạn nam, hoặc bạn nam ái mộ bạn nữ thì họ sẽ suy nghĩ bước tiếp theo nên truy đuổi thế nào, truy đuổi thế nào thì họ sẽ đi qua trước mặt bạn nữ đó, đi hai bước lắc hai cái, có không? Có. Sau đó bắt đầu nghĩ rất nhiều cách, suy nghĩ phải dùng cách nào để đối phương vui lòng, cho nên họ sẽ bắt đầu khởi lên ngã kiến, bắt đầu suy nghĩ lung tung, sau khi suy nghĩ xong thì phải quyết định nên dùng phương cách nào, sau khi quyết định thì phát hiện ra mình có tình địch, có một người khác cũng rất thích bạn này, nên lại tìm cách trừ bỏ người đó đi, cho nên trong tâm sẽ sanh khởi rất nhiều âm mưu, sanh ra rồi thì bắt đầu so sánh, mình phải làm sao để trừ bỏ người đó đi. Nếu là bạn nữ thì đó kị, sao họ xinh đẹp thế kia, mình so sánh thế nào cũng thua kém họ. Trong lúc này, giữa các bạn nữ cũng sẽ so sánh lẫn nhau. Cho nên “*Kế trước cố kiên định*”, con người ta khi đã khởi tâm âm mưu thì tâm lượng sẽ ngày càng nhỏ ngày càng nhỏ ngày càng nhỏ, nhỏ đến sau cùng sẽ bắt đầu chấp trước, giáo viên khuyên cũng không nghe, phụ huynh khuyên cũng không nghe, sau cùng có những em tự sát cả đôi cả cặp. Tại sao lại như vậy? Vì chúng ta không hiểu về tình yêu. Cho nên người xưa nói với chúng ta, khi trong tâm có tình yêu thì họ sẽ theo đuổi, mặc dù họ nói ra thì rất bình thường, nhưng gỡ không ra, họ sẽ bị lệch lạc. Cho nên chấp trước sẽ không biết phòng ngừa, sau khi chúng ta nhìn thấy sự chấp trước thì phải nên bảo vệ bản thân mình ra sao để không bị đọa lạc, hoàn toàn không nghĩ đến điều này. Cho nên có người bị lừa gạt trước khi kết hôn, bị gạt vừa mất tiền vừa mất đi sự trinh tiết, sau cùng thì rất đau khổ, sau cùng rất khổ, không phòng ngừa thì khổ cả đời. Cho nên điều này cũng nói với chúng ta trong cuộc đời này, chúng ta đối mặt với chuyện tình cảm, khi tình cảm khởi lên thì chúng ta nên hóa giải thế nào, giúp đỡ học sinh đừng hiểu lầm về tình yêu, phải có nhận thức rõ ràng sáng suốt về tình yêu. Vết thương chí mạng trong quá trình cầu học chính là yêu sớm, trừ phi chúng ta

yêu sớm nhưng yêu rất an toàn, thế nào là yêu rất an toàn? Cha mẹ biết rõ, trong tâm các bạn rất bình ổn, không thay lòng, không chấp trước, không thay đổi, mọi người đều biết, như vậy là được, như vậy sẽ không bị trục trặc gì. Nhưng con người mà muốn như như bất động thì rất khó, có những lúc sẽ nghĩ *"Tầm nhìn của mình kém quá, lúc trước mình thích người này sao bây giờ nhìn nó xấu thế, vừa già vừa xấu"*, sau đó khởi tâm động niệm rồi có mới nói cũ, như vậy rất không tốt. Cho nên đối với tình yêu chúng ta nhất định phải nghĩ đến việc người như thế nào có thể cùng mình đi suốt cuộc đời? Thứ nhất họ phải có đức hạnh tốt, không nằm ở dung mạo, hơn nữa phải nghĩ xem họ có những ưu điểm nào đáng để mình gắn bó một đời, điều này phải suy nghĩ, chứ không phải dung mạo, dung mạo sẽ thay đổi, miệng thì nói: *"Ồ! Anh ấy đối với mình rất tốt, cái gì cũng nghe theo mình"*, nhất là các bạn nữ *"Anh ấy luôn nghe theo mình"* thì rất là nguy hiểm, họ luôn nghe theo bạn, đó là giả, vì họ muốn có được bạn nên mới nghe theo bạn, sau khi có được rồi thì *"Sao không nghe theo mình nữa?"*, lúc này phiền phức sẽ kéo đến, chướng ngại sẽ kéo đến, cãi cọ sẽ kéo đến, văn trường kết thúc thì võ trường kéo đến, võ trường tức là đánh nhau, đánh nhau đến sau cùng thì sẽ say good bye, tạm biệt. Cho nên chúng ta nhất định phải có nhận thức đối với cuộc đời, đối với hôn nhân, đối với tình cảm, nếu không có nhận thức thì đối với cả đời chúng ta mà nói, người nam cũng vậy, người nữ cũng thế đều sẽ bị đả kích rất nhiều. Vì vậy chúng ta đối mặt với hiện tượng học sinh yêu sớm thì phải nên phòng ngừa trước, phòng thủ trước, đừng để chuyện này xảy ra rồi chúng ta mất bò mới lo làm chuồng, vậy thì quá trễ. Cho nên trước đó chúng ta nhìn thấy học sinh đang manh nha, nhất là vào mùa xuân chúng ta sẽ đơm chồi nhanh nhất, cứ hễ đến mùa xuân là chúng ta thường nhìn thấy nam nữ lại bắt đầu rục rịch góc đầu dây, giáo viên chúng ta sau khi vào học thì phải giảng giải với học sinh một cách thích đáng cần phải chú ý những điều gì.

Chúng ta xem tiếp, nếu học sinh chán học thì chúng ta nhất định phải nghĩ đến việc khích lệ học sinh cố gắng học tập. Những em chán học thì chúng ta phải giúp đỡ, hạnh phúc của cuộc đời nằm ở đâu? Cố gắng học tập, thành tích mặc dù không tốt nhưng các em phải cố gắng, chỉ cần chúng ta cố gắng thì sẽ có thu hoạch. Đối với những em có cha mẹ ly hôn thì chúng ta hãy nói với các em, chúng ta đầu thai đến thế gian này là không thể chọn lựa cha mẹ, đã đầu thai vào đó thì phải ở trong môi trường đó, chúng ta không thể chọn lựa. Nếu cha mẹ bất hòa thì chúng ta phải dũng cảm khuyên giải. Khó hòa hợp với người khác, có những em sống rất khép kín, những người sống khép kín thì giống như đóng chặt các cửa nẻo lại, mãi mãi không nhìn thấy mặt trời, cho nên chúng ta phải giúp học sinh mở cánh cửa trong nội tâm mình ra thì sẽ nhìn

thấy ánh mặt trời, nhìn thấy mặt trời rồi thì tâm lượng các em sẽ ngày càng lớn hơn. Do đó chúng ta phải khuyến khích học sinh thường ngắm nhìn núi non, phía sau trường Dân tộc chúng ta cũng có núi, núi vững vàng thế nào. Chúng ta phải thường nhìn ánh mặt trời, ánh mặt trời luôn bình đẳng soi chiếu đại địa. Chúng ta phải nhìn bầu trời, bầu trời rộng lớn như vậy, có mây, khi mây mù dày đặc che kín bầu trời thì chúng ta ngủ một giấc sáng hôm sau mây cũng không còn nữa. Vì vậy chúng ta cũng khích lệ học sinh, có thể ngày hôm nay mình có phiền não, nhưng sáng hôm sau thức dậy mình nhìn thấy bầu trời trong xanh, mây đen trong lòng mình cũng không còn nữa. Đây là giáo viên phải biết khéo vận dụng nội dung trong giờ học để giúp đỡ học sinh xóa bỏ chướng ngại trong tâm mình. Những em có chướng ngại khi học tập, những em học yếu kém, phản ứng chậm chạp thì chúng ta hãy nói: *"nhân nhất năng chi kỉ bách chi, nhân thập năng chi kỉ thiên chi"* (Người khác một lần đã làm được, mình kém hơn nên trăm lần mới làm được; người khác mười lần đã làm được, mình kém hơn nên một ngàn lần mới làm được), thường dùng đó để khích lệ các em và khích lệ chính mình. Ở đây chúng ta có thể kể chuyện thi 7 điểm được ăn đùi gà, thi 93 điểm bị đánh 7 cái. Câu chuyện này kể về ở Đài Loan có một lần tôi nghe một học giả, cũng khoảng ngang tầm tuổi tôi, ông ấy kể hồi còn nhỏ ông học rất kém, kém đến mức độ nào? Môn toán từ năm lớp 1 đến năm lớp 5 luôn bị ăn trứng, thi 0 điểm, bỗng nhiên có một lần ông thi được 7 điểm thì mẹ ông hết sức vui mừng, đã đặc biệt làm một cái đùi gà cho ông ăn. Ông cầm cái đùi gà này chạy qua nhà bên cạnh, qua đó thì thấy bạn học của ông, học cùng lớp, bạn ấy đang ngồi đó khóc, còn ông thì đang cầm đùi gà ngồi đối diện bạn mình mà ăn, ông hỏi: *"Sao bạn lại khóc"*, bạn đó nói: *"Mình thi toán được 93 điểm, không được 100 điểm nên bị mẹ đánh 7 cái"*, rồi bạn đó hỏi: *"Bạn ăn đùi gà à?"*. Ông nói: *"Mình thi 7 điểm nên được ăn đùi gà"*. Khi ông ăn đùi gà thì thấy rất thắc mắc: *"Tại sao bạn lại bị đánh 7 cái chứ?"*. *"Vì mình phải thi 100 điểm"*. *"Vậy mình thi được 7 điểm, trước giờ mình toàn thi 0 điểm, lần nào mình cũng thi được một cái trứng vịt rất lớn, nhưng mẹ mình không hề mắng cũng không hề đánh mình, hôm nay mình thi 7 điểm nên được ăn đùi gà"*. Người bạn ngồi đối diện thấy rất khó hiểu: *"Bạn được ăn đùi gà, còn mình bị đánh 7 cái"*. Cho nên ông bạn này mới cầm đùi gà về hỏi mẹ mình, vì ông không có khái niệm gì về toán học, cho nên những đứa trẻ khờ khạo thì chúng ta đừng ép buộc chúng, vì chúng không lý giải được. Ông cầm đùi gà đi hỏi mẹ mình: *"Con thi được 7 điểm thì được ăn đùi gà, sao bạn ấy thi 93 điểm lại không có đùi gà"*, mẹ ông nói: *"Vì 5 năm nay con mới có được một lần hiếm hoi thi được 7 điểm, 7 điểm này có ảnh hưởng rất lớn với con, nó không những khích lệ con mà còn khích lệ cả mẹ"*, người mẹ đã bền bỉ nhẫn nại mà dạy con mình, các bạn xem, trong 5

năm đó từ 0 điểm thi được 7 điểm có hiếm có không? Quá sức hiếm có. So với những em thi 93 điểm, 100 điểm có hiếm có hơn không? Quá hiếm có. Cho nên chúng ta xem thi 7 điểm được ăn đùi gà, thi 93 điểm bị đánh 7 cái, đạo lý của nó nằm ở sự tiến bộ của học sinh, chỉ một chút tiến bộ nhưng chúng ta khẳng định và khích lệ các em, đối với tương lai các em có ảnh hưởng gì lớn không? Có ảnh hưởng rất lớn. Sau đó giáo sư này đã nói, từ sau khi ông đột phá lên 7 điểm thì dần dần ông học ngày càng tốt. Tất nhiên ông học kém như vậy, lên cấp ba sắp phải thi đại học, bởi vì thời đại chúng tôi thi đại học bất kể bạn thi vào đại học dân lập hay đại học tư thục, tỉ lệ trúng tuyển chỉ có hơn 20% mà thôi, rất khó thi đậu, cho nên lúc đó ông thi liên tục hai lần, cấp ba thi đại học liên tiếp hai lần đều thi không đậu nên ông đi lính. Sau khi đi lính về thì ông nói với mẹ mình: *"Con muốn đi luyện thi, con muốn thi đại học"*. Mẹ ông nói: *"Được, mẹ ủng hộ con, chúng ta dùng thời gian 20 năm để thi"*, dùng 20 năm để thi đại học có thể thấy người mẹ này có hiểu rõ trình độ của con mình không? Có, biết rõ trình độ con mình rất kém, bà nói: *"Chúng ta dùng thời gian 20 năm để thi"*. Kết quả ông nói, đến năm thứ 7 cuối cùng ông cũng đã thi đậu, nắm được khúc đuôi xe mà thi đậu vào một trường tư thục, thi đậu rồi, 7 năm, tổng cộng đã dùng hết 9 năm để thi đậu đại học. Sức mạnh vĩ đại nhất nằm ở đâu? Tình thương của người mẹ. Các bạn xem, dùng 9 năm mới thi đậu đại học thì ông đã 30 tuổi rồi. Sau khi thi đậu đại học thì ông nói ông đã bắt đầu mở mang đầu óc, lúc này ông là người lớn tuổi nhất trong lớp, cho nên rất nhiều chức vụ cán bộ trong lớp có phải đều để cho ông làm không? Cho nên khoảng cách giữa ông và các giáo sư cũng kéo lại gần nhau, thành tích kém đến đâu giáo sư cũng sẽ nể mặt ai? Nể mặt ông là cán bộ lớp, cho nên thành tích càng ngày càng tốt, giống như đã khai ngộ vậy. Về sau ông cũng lập gia đình, kết quả đưa con ông sanh ra, đến năm 7 tuổi phải đi học thì ông thấy con trai mình rất kì lạ, mắt bị lè, từ nhỏ đã thấy thằng bé bị mắt lè, lớn lên đến năm 7 tuổi thì đến bệnh viện kiểm tra, 7 tuổi đi học thì con ông chỉ có trí lực của đứa trẻ 3 tuổi, đối với giáo sư này mà nói là một sự đả kích rất lớn, mỗi lần dạy con học, hai vợ chồng ông thường ôm đầu khóc nức nở, đến buổi tối 11, 12 giờ, thằng bé cũng rất chăm chỉ và ngoan ngoãn, ông cũng chịu khó dạy nhưng dạy thế nào cũng không được. Một buổi tối nọ ông ngồi đó chảy nước mắt mãi, mẹ ông đi ra nhìn thấy mới hỏi: *"Con trai, sao con lại chảy nước mắt"*. Ông nói ông nhìn thấy con mình học hành như vậy, thành tích kém như vậy. Mẹ ông liền an ủi ông: *"Con à, con đừng buồn, trước đây con còn kém hơn con trai con bây giờ nữa đấy, mẹ còn chưa bao giờ chảy nước mắt thì con chảy nước mắt gì chứ? Con nghĩ thử xem, trước đây con còn kém hơn con trai mình bây giờ, mẹ vẫn có niềm tin về con, con đã trưởng thành như thế nào, mẹ đã dạy con ra sao, không lẽ con*

quên mất rồi sao?". Bà cụ đã khai mở rất nhiều cho người cha này, từ đó về sau ông và vợ mình đã luôn rất nghiêm túc mà dạy dỗ con trai mình, vì giáo sư này đã tốt nghiệp tiến sĩ rồi, đã làm giáo sư rồi, nhưng trong 30 năm đầu trong quá trình học của ông đều đã vô cùng vất vả, vì phản ứng chậm chạp, vì không có cách nào chuyển biến được, vì không có ngộ tánh, nhưng mẹ ông đã luôn bền bỉ kiên trì giúp đỡ ông hoàn thành việc học, sau khi ông sanh con bà còn giúp ông biết cách làm sao để đột phá khó khăn. Kết quả con trai ông cũng đã dần dần đột phá được điểm trúng vị. Sau đó lên cấp hai thì thằng bé nói: "Cha ơi, con muốn thi vào trường cấp ba tốt nhất Đài Loan", người làm cha như ông bỗng thấy tim mình đập thành thịch: "Không ngờ con trai mình lại có tham vọng lớn như vậy, trước đây mình muốn thi đại học thì mẹ mình đã nói sẽ dùng thời gian 20 năm", kết quả bây giờ con trai ông thi cấp ba thì lại muốn thi vào nguyện vọng cao nhất nên ông khuyến khích con mình: "Được, chúng ta cố gắng thử xem sao", khích lệ thằng bé. Khi thi cấp 3 thì thằng bé nói: "Cha ơi, môn toán con thi được hai mươi mấy điểm, con chỉ cần đoán thôi mà cũng đoán trúng", người cha nghe xong thì biết có thể thằng bé sẽ thi đậu nguyện vọng cao nhất, nhưng thi đậu như vậy là sao? Là hên xui, đậu may rủi thì tất nhiên vào học cấp ba nguyện vọng 1, thi kì đầu tiên có đau khổ lắm không? Thành tích có kém lắm không? Có. Nhưng ông nhìn thấy con mình miệt mài bền bỉ, ngày nào cũng học rất chăm chỉ, ông liền khích lệ nó: "Không sao hết, chúng ta cứ cố gắng là được", cố gắng thì thành tích ngày càng tốt, ngày càng tốt thì sau đó con ông nói: "Cha ơi, con muốn thi đại học Đài Loan", đại học Đài Loan là đại học tốt nhất ở Đài Loan, giống đại học Bắc Kinh vậy. Tim người cha này lại đập thành thịch, trong lòng rất căng thẳng, "con mình có nguyện vọng như vậy thì mình cũng phải giúp nó", ông nói với thằng bé: "Nếu không thi đậu đại học Đài Loan thì chúng ta có thể thi vào những đại học khác, chúng ta có thể hạ thấp xuống". Con trai ông nói: "Cha, con chắc chắn sẽ thi đậu", thằng bé khiến ông thấy áp lực rất lớn. Con trẻ có tín tâm lớn như vậy thì những người làm giáo viên, làm cha mẹ như chúng ta có phải ủng hộ các em không? Phải ủng hộ các em. Cho nên thằng bé này đã thi đậu. Sau khi thi đậu thì em nói: "Cha, con thích học viện Kỹ thuật Massachusetts", người cha liền nói: "Được, chúng ta tiếp tục cố gắng", và con ông vẫn đang cố gắng học tập. Cháu trai của tôi là một bác sĩ Tây y, lúc đó khi thi lấy bằng thì cháu phải thi liên tục 3 năm mới đậu. Chị gái tôi khi qua đời, năm đó chị ấy 72 tuổi, lúc chị qua đời thì cháu trai tôi có hồi tưởng lại về mẹ mình và nói: "Lúc cháu thi lấy bằng năm đầu tiên, vì thành tích của cháu không kém, nhưng vẫn không thi đậu, rất buồn lòng, mẹ cháu đã an ủi cháu là ông trời muốn con làm một bác sĩ còn tốt hơn những bác sĩ khác, cho nên mới không để con thi một lần là đậu, ngài

hy vọng con học thêm nhiều thứ, học vững vàng hơn nữa", cho nên cháu liền rất vui mà tiếp tục cố gắng. Kết quả năm thứ hai vẫn không thi đậu, tất cả các bạn trong lớp đều đã đậu hết, chỉ có cháu là chưa đậu, rất buồn, cháu nói: "Mẹ cháu tiếp tục an ủi cháu, ông trời vẫn muốn y thuật của con phải tinh xảo hơn những người khác, không muốn con có một chút xíu may rủi nào cả". Mẹ cháu đã an ủi cháu như vậy cho nên vào năm thứ ba cháu đã thi đậu, cháu nhớ lại sự ủng hộ tinh thần mà mẹ cháu dành cho cháu. Cho nên là một giáo viên, trong lớp học, chúng ta dành cho học sinh áp lực hay sự cổ vũ, điều này rất quan trọng. Khi chúng ta đối mặt với những người có duyên với chúng ta trong đời này, người thân cũng vậy, học sinh cũng vậy, chúng ta có thể giúp đỡ họ những gì, nằm ở năng lực của chúng ta, nằm ở cái miệng của chúng ta, chúng ta có thể cho họ động lực, đồng thời cũng có thể cho họ những áp lực phiến diện, đàn áp và đả kích. Cho nên đứng trên bục giảng, giáo viên sẽ có ảnh hưởng đến tiền đồ cả đời của học sinh. Là một người cha một người mẹ, bây giờ các thầy cô ngồi đây của chúng ta có nhiều bạn vẫn chưa lập gia đình, chúng ta cũng phải suy nghĩ tương lai mình phải đối mặt với con cái mình ra sao, mình phải dùng tâm thái như thế nào để làm tốt trách nhiệm của người làm cha làm mẹ. Đây đều là những điều rất đáng để chúng ta suy ngẫm và học tập. Được, vậy hai tiết học hôm nay chia sẻ và báo cáo với mọi người đến đây, cảm ơn mọi người!

Tổ chức giáo dục Thành kính nhân Bắc Kinh <http://www.chengjing.com>

Cảm ơn các bạn đón xem